

[Glistrup]

mere overvejelse, når man nu får tid til det og får nedsat det almindelige udvalg og folketingets arbejde i øvrigt er kommet i gang.

Derfor ville det, selv om man havde den indstilling som udgangspunkt, som flertallet i udvalget gør sig til talsmand for, være det rigtige, at man i det mindste gør denne sag af en type, som ikke er opstået før, til genstand for en nærmere overvejelse, og hvad enten man ved afstemningen følger de to indstillinger, der er fra udvalgets side, nemlig henholdsvis at godkende og ikke godkende dem, eller man følger forretningsordenen og først tager en afstemning, som der skal være i henhold til § 1, stk. 5, om eventuel udsættelse, hvad enten der har været tale om nogen indstilling derom eller ej, ville man kunne komme frem til, at sagen vil kunne afgøres i ro og mag. Det fastslås endda ganske klart i slutningen af § 1, stk. 9 eller stk. 8, at man har adgang til at søge for – i den tid, det udvalg sidder – at de mennesker, der finder sig selv så meget finere, i hvert fald ikke bliver pestileret af, at jeg kan være til stede hverken i udvalg eller under folketingets behandlinger. Det står der udtrykkeligt fastlagt i den orden, som forretningsordenen har opstillet.

Det afgørende er, at det, som man nu forsøger at tage stilling til i strid med vælgerne, er noget, som har fundet sted for 10–16 år siden. Det er det, som dommen angår. Der har vælgerne altså sagt, at det på nuværende tidspunkt, i 1984, ikke skal være således, at det skal afskære Glistrup fra at sidde i folketinget. Før man tager denne massive konfrontation med vælgerne, som der lægges op til i udvalgsindstillingen, bør man derfor nok gøre det til genstand for den nærmere overvejelse, således som man har åbnet mulighed for i forretningsordenens § 1 – i hvert tilfælde i en situation, hvor de Dronning Dagmar-sønner i dag er det højeste, de kan være. Det, som jeg er dømt for, bør sammenlignes med, hvad vi oplevede under den bølge, der gik gennem landet i december måned 1983 med leasingarrangementer, og hvad der nu ellers var af trusserederier og kursavanceting o.lign. Der var al mulig grund til, at man ikke tog en panikbeslutning, men virkelig overvejede det og udsatte denne sag.

Principielt vil jeg altså mene, vælgerne har sagt, at jeg er lige så værdig som de 178 andre, der sidder her i denne sal.

Lenger (VS):

Der er ikke nogen tvivl om, at den grundige kontrol af alle de afgivne brevstemmer, som har været gennemført, har ført os frem til et mere nøjagtigt valgresultat, end vi ellers ville have haft, og det er en god ting. Men der er heller ikke nogen tvivl om, at meldingerne om uregelmæssigheder i Lyngby-Tårnbæk og i Frederiksværk kunne have været bortforklaret, hvis situationen havde været en anden. Det, at regeringens parlamentariske basis var snævert forbundet med, om der nu var talt 16 stemmer rigtigt eller forkert, var efter vores opfattelse afgørende for, at hele proceduren blev gennemført.

Vi er ikke helt trygge ved, at det i virkeligheden skal bero på en politisk forhandling, om valget skal opgøres mere eller mindre nøjagtigt, og derfor er en af vore konklusioner på det arbejde, der er sket, at retten til at kræve en kontrol af hele eller dele af stemmematerialet skal være fastlagt i lovgivningen på en måde, så det parti eller den kandidat, som kun er ganske få stemmer fra et bestemt mandat, skal have en ubetinget ret til at få gennemført en ekstra kontrol.

Hvis regeringens parlamentariske basis havde været utvivlsom, og hvis usikkerheden i stedet havde drejet sig om, hvorvidt et lille parti skulle have 0 eller 4 mandater eller 4 eller 5 mandater, så tør jeg æde min gamle hat på, at så var den grundige kontrol ikke blevet gennemført, selv om et enkelt mandat fra eller til jo er af så meget mere vital betydning, jo mindre partiet er.

Selv om det valgresultat, som foreligger nu, er opgjort i overensstemmelse med reglerne og med en meget ensartet bedømmelse, er det nok ikke sådan i alle tilfælde, at vælgerne ønsker er blevet fulgt. Rigtig mange vælgere har for eksempel stemt personligt på hr. Anker Jørgensen, men har fået deres stemmesedler underkendt, fordi der ikke var påført partinavn eller listebetegnelse. Efter reglerne skal disse stemmesedler kasseres, når vi bevæger os uden for vestre storkreds, og det er naturligvis også sket, men ingen er nok i tvivl om, at disse vælgere inderst inde har ønsket at give deres stemme til socialdemokratiet. Derfor må den nye brevstemmeseddel, som der er så stor enighed om behovet for, indrettes, så vi får en bedre mulighed for at følge de ønsker, som fremgår af stem-